

MIC. # 9301 (RAB. 2325)

SHIMO'ON BEN YOSEF.

שמעון בן יוסף

PERI MEGADIM VE-DINE RE'AH

פרי מגדים ודיני ריאה

YEMEN: [END 18TH CENT.]

YEMENITE SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

פרי מגדים זל

יתגבד כארי לעמוד

בבקר לעבוד את

בוראנו שיהא הוא מעורר

השחר ועם כל פנים לש

יטחר זמן התפלה

למה פתח מרחב בשולחנו הטאור

יתגבד כארי ולת פתח ככמו

שפתח

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org

ע"י חיים תש"ע

פרי מגדים

שפת רבינו הרמבם יהודה
בן תימה אומר וכו' השעם
לפי שהייתה בוונתו של מזון
לחבר ספר השולחן ולכלול בו תלמי
מצות שבתורה שכן תמצה
בתלמי הויתות יתגבר וכו' ועוד
למה שכן תמצה יתגבר עולה
תלמי והבית כנגד שני עידי
עצית ותפילין (כד שמעתי מפי מורי)
ועוד טעם אחר למה פתח
מזון יתגבר כהן
לעמוד בבקר וקשה למה נקט
הרי הם תאמר מפני שהוא גבור
הלא כמה חיות גבורים יותר

ממנו

ממנו כגון ראם וכיוצא בו... לא
 הטעם לפי שהארי הקדחת שות'
 גופו כל הלילה ואף ע"פ כן הוזה
 מתגבר לכך נקט ארי...

דבר אחר יתגבר כארי
 שכן יתגבר כארי
 לעמוד ראשי תיבות כ"ל... מה
 דמז דמז בזה מלמד שדמז
 בזה על כהנים לויים ישראלים
 ראשי תיבות כ"ל דמז שזה
 אדוק בזה דזה לומר שהכל
 חייבים לעמוד בבקר...

דבר אחר יתגבר כארי
 הטעם לפי שכלילה
 שולטים החיצונים והרעויות
 נתונה

מדי מגדים

נתונה להם להשחית העולם ועל
ידי עסק התורה אנו כופתים—
אותם בנוקבא דתהומא רבא
וכופתין להון ..

דבר אחר ותגבר כארי
לעמוד בבקר—

הטעם למה לפי שהעת ההיא
מסוגלת להשגה בבקר וכן
אמרו במשנה יהודה בן תימא
אומר הוי עז כנמר וקל כנשר
ורץ כצבי וגבור כארי לעשות
רצון אביך שבשמים ..

קשה למה נקט לו הארבעה ..
הטעם לפי שאלו הארבעה סובבים
קיום התורה ומצותיה ..

ועוד

וענין למה רמזו חכמי
המשנה לו הארבעה

ולא זולתם " הטעם לפי שאכלו

הארבעה הם רשומים ורמוזים

תחת כסת הכבוד והן הן רגלי

הכסת " אר"ה ש"ך נש"ך והצ"י

כנגד האדם " שכן תמצא צ"י

בג"ת ב"ש אותיות מט"ה " וכן

צ"י עולה ד"ך שהוא רגל רביעי

שכן תמצא צ"י במק"ע עם שלש

אותיות עולה ד"ך עם הכולל "

(זכור דעת המחבר עצמו)

דבר אחר למה נקט ארבעה

לו " הטעם לפי שהם

מרחבים בענין פטירת הצדיקים

לבית

לצית עולמם כשוהלים לקבל
 שברם .. כי צד שכן תמצא נשך
 ראשי תיבות נפש רוח נשמה
 וכתב בתורת חכם פי נשמה היא
 שמו. השם עצמו היורד מהבונה
 לכך נמשך ש"ן מנשלה בתיכר
 נשך .. צ"ו ראשי תיבות צדיק
 באמונתו יחיה .. א"י ראשי תי
 תיבות א"י רכב ישראל נמר
 ראשי תיבות נאמן מופי רועה
 בן יקחו מוסר לעשות תשובה
 לעשות רצון אביך שבשמים
 לדעת שני לוחות הבדית

דבר אחר למה אמר יתגבר
 כארי

כרי מגלים

ד

כארי י הטעם לפי שהגבורה
כנגד יצר הרע ומה שאמר כארי
הטעם על מה שאמרו חכמים ז"ל
שאברהם אבינו ע"ה תקן תפלת
שחרית ויהי כנגד הארי שג יג
יראה ונאותיות יראה הן כמו אותיות
אריה רצה לומר אריה יצחק
אבינו ע"ה תקן תפלת מנחה והיחל
כנגד שור שעקד אברהם אבינו
ע"ה בהר המוריה ייעקב אבינו ע"ה
תקן תפלת ערבית והיה כנגד נשר
שנכנס יעיר קנו על גוזליו
ידחק רצה לומר מדחק על בניו
בגלות ואדם המתפלל נקרא בשמו
א"ם ירי ארבעה כנגד רגלי המרכבה

ועוד

פדי מגדים

וענין דבר אחר למה אברהם

אבינו ע"ה תקן תפלת

שחרית וזמנה עד ארבע שעות "

הטעם למה שהיה כנגד גלות

מצרים דכתיב בה ועבדום וענו ס

אותם " יצחק אבינו ע"ה תקן תפלת

מנחה וזמנה עד שבע שעות למה

הטעם למה שהיה כנגד גלות בבבל

שכ"ו למה מלכות לבבל שפועים

שנה ממקור אתכם " יעקב אבינו

ע"ה תקן תפלת ערבית וזמנה ככל

הצילה " הטעם למה למה למה שהיה

כנגד הגלות המר והארוך הזה "

שהוא דומה לצילה המקום ברוך

הוא יגלינו מהרה בעגלת אכ"ר "

ולמה

ולמה נקראת מנחה

הטעם. לפי ששאלה

אברהם אבינו ע"ה את האל. אמר

יצחק מה זה אין כאן מנחת קולת

עמר ותקן תפלת מנחה לפיכך נקרא

שמה מנחה יי (ליקו"ט)

וענין טעם אחר למה פתח

מלך ואמר יתגבר כארי

הטעם לפי שהגבורה בעבודת

ה' יתעלה בלב. לכך אמר יתגבר

ומה שאמר כארי. הטעם לפי

שהוא קל כשימהר לרוץ. (שם)

וענין טעם אחר למה אמר

יתגבר כארי. הטעם

לפי שהתפלה היא במקום הקדש

והיא

פרי מגדים

והיא נקראת אר"ה דאכיל קרבנות
לכך אמר בארי דר"ה לומר ירוק
לעבודת ה' כהני דאכיל לגי שהתפלה
במקום הקרבן " ומה שאמר נעם כל
נעים לא יאחר זמן התפלה " זה הו"ש
שעם לפי שנדמו למלאכים ופתיב
בט כולם באחד עונים " ואם יאחר
אחד מהם הו יקדים שורפים אותו
בהכל שבפיהם לפיכך צריך כל
אחד שלל יאחר זמן התפלה וכלל
יקדים בעניית הקדושה ..

טעם למה אמרו חכמים
ל"ל יהי האדם

זנוע בבית הכסא הטעם למה
לפי שלל ליתן פתחון פה לקליפות
החוננים

כרי מגדים

החכים שם. למה שעל ידי הצניעות
שעושה האדם הוא נשאר דבוק
בקדושה אף על פי שהוא במקום

הטומאה

כשברת הקב"ה את

אֶזְרָאֵל

עולמו הוציא רוח

מפיו ואתו רוח הוא פשוט ואצילות
דק ונחלק לשלשה מאורות ואוהן

אֵלֶּךָ קִרְמוֹן אֵלֶּךָ

צִדְדֵי אֵלֶּךָ מִצְדֵי צִדְדֵי

ואחר כך האציל בכוח אור קרמון

אור פשוט דבוק בו ונקרא כתב

קרמון

כרי מגדים

קדמון. ואחר כך האצול היחיד
 הקדמון אצילות כח על הכתר בכח
 אור מצותם ונתעבדה הכתר
 וילדה חכמה " ואחר כך האציל
 היחיד הקדמון אור אצילות בכח
 אור צח ונאצל ממנו על הכתר
 ומהכתר ל החכמה ונתעבדה
 האצילות בחכמה ונתעבדה
 החכמה וילדה בינה " ואחר כך
 נתגלגל כח האצילות על השלש
 ראשונות ונאצלו שלשה אבות
 ושלש תחתונות. ואחר כך נשתלשל
 האצילות ויצאו השלש ספירות
 נה"י ושם שלטה כח האצילות
 הדק לפי שעיקר
 שלשה

שלשה מאורות וכל דרכין עכ"ל
 שלשה שלשה וגם כל העולמות
 משולשים

עולם האצילות
 עולם המלאכים
 עולם התצאנות

וכה שר נתעברה האצילות נאצל
 כח אחד מהכנת כולם והיא בית
 קיבול להם והוא באצילות אצל
 לית באחדותם ואתו הכח הוא הנקרא
 שכינה אלפי כך קרא שכו
 אדני

פרי מגדים

אדני לטי שהוא מנהיג
התחתונים והוא הדוק
עליהם. והיחיד הקדמון נשמה
ליהם וקטורים בו כשלבה קטורה
בגחלת והוא נאדון אודם והוא
נשמתם והוא עלולים והוא עילתם.
והיחיד הקדמון יתברך קודם שברא
את עולמו לא היה נתפס בשום
ידוע. כי לא נקרא בשמותם
על שם פעולותיו וכשאין הפעולות
על שמנו. ואחר כך מעשר ספירות
ולמטה נקרא עולם הפירוד. על
ידי עשר ספירות נשתלשלה
ההשפעה ונבראן עשר כיתות של
מלאכים מטבע וצורה ועשר ספירות
ועבדים

ועבדים להם ומשרתים להם ולן הן

חיות הקדש ושרפים ואופנים ו

אלהים ומלכים וחשמלים ובני אלהים

ותרשישים ואישים וכל שלש כתות

מלן הם כנגד עשר ספירות חיות הקדש

כתר שרפים כנגד אלהים

אופנים כנגד בינה אלהים כנגד

גדולה אלהים כנגד גבורה

מלכים כנגד תפארת חשמלים כנגד

נצח בני אלהים כנגד הוד

תרשישים כנגד יסוד אישים כנגד

מלכות

ואחר

פרוי מגדים

ואחר כך נשתלשלה ההשקפה פעם
שלוש ויצאנו תשעה גלגלים העליון
החלק והגלגל המזלות והוא השני
והשלישי גלגל שבתאי והרביעי גלגל
צדק והחמישי גלגל מאדים והששי
גלגל חמה והשביעי גלגל נוגה
והשמיני גלגל כוכב והתשיעי גלגל
לבנה והם כנגד תשע ספירות והדרך
מקבלת מכולם כנגד המלכות המקבלת
מתשע ספירות וכיצד העמידת הספירות
למעלה מכולם באמצע

ותחתיו **שש** ברכ

כמו קגול ותחת

כממ

כדמות סגול השני ותחת
כדמות כדמות
סגול השלשי

דהיינו **בגד** מימין **בגד** משמש

מכריעין **ורתי** במצע
ומלכות **מקבלת הכל** (ע"ת) וזה עוררתן

כדתל

כמה בינה

תפארת

גבורה **סר**

הוד **יסוד** **נצח**

מלכות זכ

כרי מגדים

זהו דעת הא"ל בצ"ור הספידות

וכתב בספר יצירה למה
הספידות עשר

ולא תשע עשר ולא אחת עשרה
מירוש עשר ולא תשע שהרי
הכתר יש לחשוב מן הכל למה
לפי שכל הספידות נמשכות ממנו
כי הוא מקור נוביע שהכל תלויים
בו

עשר ולא אחת עשרה
כיצד ישאין לחשוב
מן הכלל ממנו מה למעלה מכ"ה
והוא עילת כל העילות והוא דבר
נעלם אין לומר עליו לא יש ולא
אין .. ומה שאמר עשר דבר
לומר

כרי מגדים

לומר סגירות בלימה ל"ל כולל
נאצל מבלימה (כבינו בח"י)

תורה

זו לנו משה

זה קהלת

יעקב " מה היום הנחלת שצוה לנו

צוה לנו שבעשה תקנה שיהיה

מורשה כיצד שלא תקח אשה

שאחיה רעים לא שאחיה טובים "

דבר

אחר מורשה קהלת

יעקב שהיו עושים

תקנה שילמדו בהנים ולויים כשהיו

ישראל נקהלים היו אומרים להם

תנו לנו שנתפרנס כגון מי " כגון

תומות ומעשרות כי אתם שלכם

מורשה כלומר ירושת ארץ ישראל

תנו

נרי מגדים

תנו לכם כרי שנעסוק בתורה
(ספר חסידים ס'תתנ)

דבר אחר תורה צוה
לנו משה וכו'

ממשה אוחזים אנו את התורה והלל
אבותינו זכנו בקהלת יעקב " לא
שומיע אני ירושה לבנו מלכים
לבנו קטנים מניין שכ אתם נצבים
היום בולכם " (דעת סכרי)

כמה פעמים נזכר משה
בתורה וכמה פעמים

נזכרו ישראל בתורה וכמה חיי
משה ולמה נחלקו ח"ו לשלשה חלקים
ארבעים בארבעים בארבעים
הטעם גדאשון משה נזכר תקצב
פעמים

כרי מגדים

יא

פעמים וישראל נזכרו תקצב פעמים
למה נזכרו שניהם תקצב במניין אחד
לומר לך שמשנה שקול כנגד כל
ישראל והטעם השני על חיון של משנה
לומר לך שארבעים שנה מלך במצרים
וארבעים שנה מלך בבוש. ^אארבעים
שנה מלך על ישראל. אם כן קשיט
למה מלך במצרים ובוש ובמצרים
מלך על ישראל. תשובה לא
הטעם שכל מה שמלך הוא בחכמה
נכללה כדי לשבר הקליפות מלך
במצרים ושבר הקליפה מלך
בבוש ושבר הקליפה מלך
במצרים ושבר הקליפה נמצא
ששיבר שלש קליפות. אם כן
הלא

כרי מגדים

הלא אמרו רבותינו ז"ל ששיבר
ארבע קליפות ולא מצינו לא שלש
ואם אמרו רבותי ששיבר ארבע מניין
שכ' ובני חם כוש ומצרים ופוט
וכנען "קליפת כנען היכן מצינו
ששבר אותה" לא אמרו רבותינו ז"ל
שביקש לשבר ולהכניע הקליפה
שלה אמר לו הקב"ה זו את יהושע
מלמד שיהושע שיבר אותה "
ואני המחבר ביצ"ט בן מנחם זעיר
הצאן מסגני כהונה מצאתי טעם
שמשו רבינו ע"ה שבר קליפת כנען
הוא בעצמו כיצד בשעה שבקש
מהקב"ה שיכנס לארץ ואמר אעברה
נת בקש להכנס להכניע הקליפה
אמר

12
פרי מגדים

יב

אמר לו הק"ל רב לך ל תוסף דבה לו
מעניין בניסת הארץ אבל חייך שאתה
תשבר הקליפה אתה בעצמך... שכל
וידעתו יצאת כל הארץ מן הגלעון
עד דין - מלמד שראה ושבר הקליפה
הוא בעצמו... (דעת עצמו)

אמרה זוגות נקברו
במערה שלשה

נגלים ושנים נסתרים... הנגלים הם
אברהם ושרה יצחק ורביקה יעקב ולתה
והנסתרים אדם וחווה משה וצפורה
ואף ע"י שבר נאמר גבי משה
ויקבור אותו בגיהן זה למשל כי זה
הפסוק מבחיש את זה שם ולא ידעאוש
את קבורתו... אבל לו ולו דברי אלהים
חיים

פר' מבדים

חיים" אבל אמת שלם ידע איש
את קבורתו אבל המלכים יודעים
למה המלכים יודעים לפי שבבד
נקבד על ידיהם

חמשה זוגות כנגד מי
הם אמרו דבותינו ז"ל

שהם כנגד עשר ספירות שהם
חמשה זוגות כתר בת זוג יסוד
תפארת בת זוג העטרה החכמה
בת זוג בינה החסד בת זוג הגבורה
הנצח בת זוג הוד וזה סוד נקרא
מערת המכילה (דעת תמונה)

מעשה המנורה מקשה
זהב שבעת נחת המנורה
כנגד מי אמרו רז"ל שהן כנגד
שבע

שבע שבתות תמימות תהיינה:

דבר אחר בכגד מ' בכגד

שבע ספירות. לומר

לך כל הספירות כלולים בה וכל זה

יקרא מנורה טהורה והכל למה. גם

אמרו ז"ל הכל ליחוד אחד והוא התמונה

היא התמונה שראה משה רבינו ע"ה

ונתקשה בה "ר"ל כמה נתקשה מלמד

שנתקשה במעשה המנורה שז' וזה

מעשה המנורה מלמד שנתקשה בה

והיא אחד מארבעה דברים שנתקשה

בהן משה רבינו ע"ה וסימנך מקש"ה

כי לא ידע כי הכלים שלה היו רמוזים

למ"ט שערים.. (דעת תמונה)

דבר אחר וזה מעשה
 המנורה " המנורה
 הוא סוד עמוק " שבעה קנים הם
 כנגד פסוק בראשית שיש בו
 שבע תיבות " אחד עשר כפתורים
 כנגד פסוק ויקרא שיש בו תשע
 תיבות " גובה של מנורה שמונה
 עשר כנגד פסוק במדבר שיש בו
 שמונה עשר תיבות " שנים ועשרים
 גביעם כנגד פסוק לא הדברים
 שיש בו שנים ועשרים תיבות "
 סך מניין הכל תשעה וארבעים
 תיבות " הטעם למה כי תשעה
 וארבעים יום עברו בדרך וביום
 חמשים קבלו את התורה " (ד"א"י)

דבר

אחר וזה מעשה המצוה
הראיה באצבע שהיה

רביעי . כי עשר אצבעות הם כנגד
עשר ספירות . וכונן שלשה ראשונים
וביום הרביעי הנצנים נראו והיו שלש
אצבעות ראשונות הנעלמים והרביעי
מראה באצבע רבוע . בזה יובן ש
ששלשה ימים קודם השבת נעלמים
ושבעה ימים הם נגלים . והם עשרה
ימים כנגד עשר ספירות . (ז"ל ז"ל)

אמרו

רבותינו חכמים ז"ל
כל הסומך גאולה

לתפלה הרי זה בן העולם הבא .
שכן תמצא גאולה היא תפלה
תפלה היא עטרת ודע מה מרמז

רבותינו

פרי מגדים

דבותינו ז"ל כי לפעמים נקרא גם
היה גאולה כשתסמכה עם הגאולה
של המלחך הגדול אותי מכל דע
ששג גם העטרת אדם. שכן תמצא
הגדול בגי' א"לם ואל"ם עולה בגי' מ"ה
דהיינו יו"ד ה"ה ואל"ה ה"ה
תפילה היה העטרת הכניסה
תק"טו תפילות שהתפלל משה רבי
ע"ה וזה קיבלם וזהו ואתחנן ל' י'
בעת ההיא להמך. העטרת נקראת
ע"ת והיא להלוך תפילות והכניסה
אותם וזה קיבלם וזהו ואתחנן גימט
תפילה. ותפילה בגי' תק"טו וכוונתו ש
של משה בזה למה. כדי לעשות
תפילה

תפילה על כח העטרת הנקדחת תפילה
ועולה תק"טו כדי לבקש עליהם דחמים
ולקבלם והיה לך בקשה כי לך היתה
גזורה מלמעלה רק הכניסתם והניחתם
ולך קיבלו אותם " (4 פליאה)

רבינו ע"ה אמר לפני
הקב"ה אני לך חטאתי

משנה

רק חטאת אחד למה לך תמחול לי
השיב לו הקב"ה ששה חטאים עשית
ואו הן " ראשון שלח נח ביד תשכן
שנית למה הרעות לעם הזה " שלישית
הצתן ובקר ישחט להם " רביעית ואם
בריתא יברח י" חמישית שימעון
נח המורים " ששית והנה קמתם תחת
אבותיכם

כרימגרים

תקוועכס תדכות אנשים חטאים וקשה
האיך נדמז בזה ונדמה לי שמשנה
הזכיר בתפלתו ואתחנן דמז למדת וחנות
שהדמה לו שלש עשרה מדות " וזהו
ונשב בגי' מה יש בגי' דמז בתלת
עשר מבינן דרחמי " ולכן פתח משנה
כבינו עלי' בואו ואתחנן מלמד שיש בה
שש אותיות כנגד שית דתיכא דא'תוון
ושית תיבות כנגד שית דתיכא דתיבות
ומשה הוא כלול מן שלשה ווין שכל
ויסע ויבא ויט של שלשה אבות
ועליהם דמז משה בתפלתו את גדלך
כנגד אברהם וכנגד ואלו של ויסע
ידך החזקה כנגד יצחק וכנגד ואלו
של

שן ויבא.. אשר מי ל פנגד יעקב
וכנגד ואן שן ויט (מגלה סמכות)

כמה העביר משה קלימות
בחיון וכמה אחר

מותו.. אמרו רבותינו ג' תשנב
קלימות העביר בחיון והעשירי
לאחר מותו שלא יכל משה להפניע
קליפת חרון אף בחיון רק במותו. כי
גדולים צדיקים בחיים יותר מבמיתתם.
וזכו תפלה משה ואתחנן רצה להפניע
הקליפה חנם וזכו סוף אשר נאכל
במצרים חנם והשיב לו הק"ה רב לך
רב החובל שהוא ראש לעשר קלימות
והוא קבור כגד בית פטור וצריך אתה
להיות

פרי מגדים

קבור כמין. למה כדי להכניע רב הקובץ.
לכן ש' תוסף דבר אז עוד פי כמין צריך
להעלות ולהכניע דאש הפסגה שהוט
בג' מת' של גדול המסקת בינו.
(ה' אופן כ"ט)

שערים במלכות וסמך
כמה שערים בבית ידוע

שיש כ' שערים במלכות וכ' שערים בבית
ולכן פתח משה רבינו ע"ה ואת חנוך בשני
גו' כי משה זכה לכ' שערי בית של
מלכות ודעה להכנס לא"י להשיג כ'
שערי בית של בית וזה ש"ה לו הקנה רב
לך כ' שערי בית דמלכות והטעם זו
את יהושע וכל מה שאתה למד צריך
אתה ללמד ליהושע. (אופן כ"ט)

דברים   עהן עיקר הגט
                  (ואלו הן ")

רעשון שיגרש מרצונו " שכ
והיה אם לא תמצא חן בעיניו "
שנית שיגדש בכתב ש" וכתב
לה " שלושית שיהיה ענין הגט
שמגרשה ומסירה מקנינו שכ
ואלכה והיתה לאיש אחר רביעי
שיהיה ענינו דבר הכורת בינו
לבינה " חמישית שיהיה נכתב
לשמה

כרי מגדים

לשמה שכ' וכתב לה "שישיה" ש
שלם יהא מחוסר ונעשה אחר הכתב
שכ' וכתב ונתן "שביעית שיתננו
לידה או ליד שלוחה או לדמותה"
שמינית שיתננו לה בפני שני
עידים שכ' על פי שנים עדים
תשיפית שיתננו לה בתורה
גידושין שכ' וכתב לה ספר כריתות
עשירות שיתן אותן הבעל
בעצמו הוא או שלוחו שכ' ונתן
פודה דשלוחו של אדם כמותו
(דעת הרמבם וחילוק מדין)
גוף הגט איזהו "תשופה" הרי
את מותרת לכל אדם

עיקר

עיקר הגט איזנו "תשובה" עידי
מסירה "תורף הגט איזנו" תשובה
מקום האיש והאשה והזמן "טוב
הגט איזנו" תשובה ושכיר
ותרופות

מה תאמר במי שאשרתו
מותרת לן אחר שנשאת
לאחרים "תשובה" כגון אשת פקח
שנשאת לאחר אן קטנה המאמנת
מה תאמר במי שמותר בחבורת
אשרתו באייה "תשובה" כגון עתי
אחיות גיורות מן האב "מה תאמר
במי שמותר באשת אחיו ובנו"
תשובה 12 המאמנת "מה תאמר
באשה שמותרת לשנים" תשובה

זן שמה כנענית" שכן כתב הר"מ
 ז"ל נותן אדם שמה לשני עבדיו ..
 מה תאמר בשני אחים שמת אחד
 מהם ואחי דריך לגרש את אשתו ..
 תשובה כגון שני אחים נשואים ל
 לשת אחיות אחת נקחת ואחר
 חדשה מת בעל הנקחת מוציא את
 אחיו את אשתו בחרשת בגט ..
 מה תאמר בכהן שמתר בחלוצה
 תשובה כגון יבמה שחלץ לה יבמה
 ונמצאת בלו לא חלץ לה מעולם ..
 ומותרת לכהן הינוט" מה תאמר
 באשה שנתגרשה בגט כשר
 ואסורה להינשא לאחרים" תשובה
 כגון המקדש בשתי פרוטות ותאמר
 לה

לה הרי את מקודשת לו באחת עכשיו
 ואחת לאחר שאגרסיך " מה תאמר
 במי שקידש במלוה ומקודשת תשן
 זה מלוה שעל המשכון שהרי הגיע
 לה הנאה בחזרת המשכון " מה תאמר
 באשה שאין לה לא כתובה ולא קידוש
 תשובה החרשת והשוטית " מה תאמר
 במי שנתן לאשתו גט בתורת פקדון
 ותהיה מגודשת בו " תשובה אם הודיע
 לעדים שהוא כותנו לה בתורת גיטין
 וזה שאמר ל"שטר חוב מפני שבכלם ממה
 מה תאמר במי שגירש את אשתו
 ועדיין הוא חייב לה בשאר כסות
 ועונם " תשובה זה שקידש בערתי
 פרוטות ואמר לה אחת היום ואחר

למחר

שאגרשיך " מה תאמר במי שמתה
 אשתו ולינו יורשה " תשובה כגון
 החדשה או שהתנית שלם יורשה "
 מה תאמר במי שמוטב באשת אביו
 תשובה זו שבויה יפת תואר מה תאמר
 באיש שמוטב באחותו " תשובה זו יפת
 תואר מביאה ראשונה " מה תאמר
 בלמנה שמוטבת לכהן גדול " תשובה
 זו נערה שנתקדשה שלם לדעת אביה
 ומת זה שקידשה מותרת לכהן גדול
 מה תאמר בגרושה שמוטבת לכהן
 הדיוט " תשובה כגון זו הנערה מה
 תאמר במי שקידש אשה ולא הגיע
 לה מן הקידוש כלום ומקודשת " תשובה
 כגון זו שמחלה תן לפלוני מאה זבובים
 מתקדש

ואתקדש לך " מֶלֶךְ תֹּאמַר בִּישׁוּל שְׂקִידוֹת
 בְּתַרְוֻמָּה וְתִהְיֶה הָאֵשׁ מִקְדוּשָׁת " תִּשְׁלַח
 כְּגוֹן יִשְׂרָאֵל שִׁיר שֶׁאֵת אֱמוֹן כֵּהֵן וְנִפְלְאוֹ
 תַרְוֻמָּה וּמִכְרָה וְקִידוֹת בְּדַמִּיָּה הִרִיזוּ
 מִקְדוּשָׁת " מֶלֶךְ תֹּאמַר בְּכֵהֵן שְׁמוֹתֶיךָ
 בָּאֵשׁ כְּנַעֲנִית אֵן בְּשִׁפְחָה כְּנַעֲנִית "
 תִּשְׁלַח זֶה שֶׁמִּכְדּוּהוּ בְּדָרְבָן מוֹסֵר לוֹ
 עַם " מֶלֶךְ תֹּאמַר בְּמִי שְׁמוֹתֶיךָ בָּאֱמוֹן
 וְאַחֲוָתָיו " תִּשְׁלַח זֶה הַגֵּר מוֹתֵר לִישָׁא
 אֱמוֹן וְאַחֲוָתוֹ אֶכְלֵ חֲכָמִים אֲסִרוּ בְּדִי
 שְׁלַח יִשְׁמְרוּ מִקְדוּשָׁה חֲמוּרָה לְקְדוּשָׁה
 קְלָה יֵצֵא " מֶלֶךְ תֹּאמַר בְּמִי שְׂקִידוֹת ד'
 בְּגִזְלָאֵן בְּגִנְיָבִים וּמִקְדוּשָׁת " תִּשְׁלַח
 כְּגוֹן אֵם נְתִיבָשׁוֹן הַבְּעִלִּים הִנֵּה מִקְדוּשָׁת "
 מֶלֶךְ תֹּאמַר בְּמִי שְׂקִידוֹת אֵשׁ קִידוּשִׁין
 גְּמוּרִים

כרי מגדים

גמורים בכסף ושיטת וביאה ואינה מקודשת
 תשובה כגון אם נמצאת בפרוטת כסף
 סיגים " לא נמצאת כסף סיגים ואינה
 מקודשת " תשובה אם לא שידך תחלה
 שידך תחלה ואינה מקודשת " תשובה
 אם לא רצתה " רצתה ואינה מקודשת "
 תשובה אם לא קידש בפרוטת " מה
 תאמר באי שקידש אשה בחצי פרוטה
 תשובה אינה מקודשת " קידשה בחצי
 פרוטה ומקודשת " תשובה כגון אם
 קידשה בדבר שהוא שוה פרוטה במקומה
 ובמקום שוה חצי פרוטה " אם קידש אשה
 בכסף לחם מה"ל " תשובה אם אכלתו
 או השליכה אותו לכלב שלה או שרץ
 אחריה לגשכה ונתנתו לו הרי

זו מקודשת "קידש אשה בג' תמדות
 מה ידיונותן" תשובה ה"ז מקודשת
 קדשה בשלש תמדות ואינה מקודשת
 תשובה אם זרקה אותה לחוץ "אם
 קידש אשה בטמא מלא מיס מקודשת בו
 ובמה שבתוכו" קידש אותה בו ובמה
 שבתוכו ואינה מקודשת "תשובה
 אם זרקה אותו לחוץ" קידש אשה בכוס
 מלא יין מקודשת ביין "הטעם למה
 מפני שהיין שזה פרוטה" קידש
 ביין ואינה מקודשת "תשובה אם זרקה
 אותו לחוץ" קידש אשה בכוס מלא שמן
 מקודשת בו ולא במה שבתוכו "קדשה
 בשמן ואינה מקודשת" תשובה אם זרקה
 אותו לחוץ" קידש אשה בכוס מלא

פרי מגדים

דבש מה הדין נותן "תשן מקודשת"
בכוס ולא במה שבתוכו "קידשה"
בדבש ואינה מקודשת "תשן אם זרק
אתו לחוד" אם קידש אשה בחתיכת
בשר מה הדין נותן "תשובה" אם יש בה
שוב כרוטה מקודשת "קידשה בבשר
ואינה מקודשת והוא שוב כרוטה" תשן
אם היה אורח ולא נתנו לו חלק ברוד"
אם קידש אשה במעט ירק אינה מקודשת.
והם ביט שנת רעבון ח"ו אינן מקודשת.
אם קידש אשה בככר מה הדין נותן
תשובה אם אמרה תהא לאבי אן
לאמי או לאחי או שיהיה לה בן מקודש
קדשה בככר ואינה מקודשת.
תשובה

פדי מגדים

תשובה אם אמרה תנונו לעני זה
 מקודשת .. למה לפי שאין מזונותיו
 עליה .. האומר לאשה התקדשו כ
 לחצי הדין זון מקודשת .. למה זה
 דומה לאומר לה תהא אשתי אר
 ואחרת שנמצא שאין לה גא חצי איש
 ואשה / האומר לאשה חציך מקודש
 לי מה הדין נותן .. תשובה אינה
 מקודשת .. למה שאין אשה אחרת
 ראוייה לשני אנשים .. (דעת מו"ק לז')

אמר רבותינו חכמים
 ז"ל בשלשה דברים

האשה מתקדשת ונקנית מפיו .. שכל
 תשובה בכסף מדיקאמר קרא כי יקח
 איש אשה וכת' נתתי כסף השדה קח
 ממני

כרי מגדים

ממני קיחה מקיחה בגזרה שור
בשטר מניין שכל וכתב לה ספר
כריתות ונתן בידה מקיש הליכת
להוייתה מה הליכתה בשטר את הויית
בשטר " בביטה מניין שכל כי יקח
איש אשה " ומניין שכן תשע ביאתו
ביטה שכל וכתב ליה מניין נבא "

האומר הרי את אשתי

הרי את קנוייה

לי הרי את ארוסתי הרי את זקוקתי
הרי את לקוחתי הרי את חדופתי הרי
זו מקודשת " וכולן מקראי ומניין
שכולן לטעון קידושין " אשתי שכל כי
יקח איש אשה " לקוחתי וקנוייתי
שכל אשה המת קניתי " ארוסתי

שכל

ש"ך אשר ארשתי לי במאה ערלות
פלשתים. זקוקתי ש"ך ואחר כן תבוא
זיה ובעלתה ת"ם ותזדקק לה
חרופתי ש"ך והיא שפחה נחרפ לתיש

האשה ששלחה שלירח
לקבל לה קידושין

מאדם אחד והיא קיבלה קדושין מאדם
אחר ואין ידוע איזה מהם קדם שקבל
שלוחה או שקיבלה היא מקורה על
שניהם וצריכה גט משניהם ואם רצו
אחד כונס ואחר כותן גט (מ"ד ס"א) (ל"ג)
האב שאמר קידשתי את בתי והיני
יודע למי מקורה לכל העולם עד
שיאמר נודע לי למי קדשתי "ב"ם
א' ואמר אני קדשתי נאמן ומותרת

כרי מגדים

לן .. אם כנסה מהו לחזור ולקדשה ..
תשובה אינו צריך לקדשה פעם שנית
בגם האב והכחישו אינו נאמן הפילו
להצריכה גט .. (מ"ן ס' ל"ג)

התעשרה

שאמר לה האיש

הרי את מקודשת

לי בפרוטא זו לאחר שלשים יום ה"ז
מקודשת .. אע"פ שנתאכלו המעות תוך
שלשים יום מקודשת .. בגם שני וקידשה
בתוך שלשים ה"ז מקודשת לב' לעולם
ואין קידושי הא' תופסין בה .. מהת הב'
תוך שלשים או גירשה תוך שלשים
חזרו קידושי ראשון ולכן צריכה גט
מן הא' ויס' חולקין .. האומר לאשה
הרי את מקודשת לי בפרוטא זו

מעכשין

מעכשין ולמחר שלשים יום ובה אחר
 ואמר לה הרי את מקודשת לי מעכשין
 ולמחר עשרים ובה אחר ואמר לה הרי
 את מקודשת לי מעכשין ועד עשרה
 ימים תפילן הם מאה על זה הסוד—
 קידושי כולם תופסין בה וצריכה גט מכל
 אחד ואחר מפני שהיא ספק מקודשת
 מכולם..

האומר ליבמה הרי את

מקודשת לי למחר

שיחליץ לך יבמך הרי זו ספק מקודשה..
 היתה אשת חבירו מעוברת ואמר העבד
 ואמר לו אם תלך אשתך נקבה אהיה
 מקודשת לי מה הדין מתן.. תשובה
 בבת מקודשת וצריך לחזור
 ולקדשה

כרי מגדוס

ולקדש מזבית אחר שתולד כד-
שיכניסנה בקדושין שתיין בהם דאפי...
(דעת מהר"ם סי' מ')

שיכור

שקידש קידושין ס
קידושין אפילו כ
נשתכר הרבה " בגיע לשכרותו של
למש איתן קידושין קידושין וצריכין ישוב
בדבר זה " ישראלי מומר שקידש קידושין
קידושין גמורים וצריכה גט ממנו "
מי שחזין עבד וחזיו בן חורין שקידש
ישראלית הריאן ספק מקודשת " (סי' מד)

בית דין

אשה והלכה למדינה
אחרת ובתן עידים ואחרו
והעידו שמתה ונשאת אחרת ואתך
נודע שלא מתה אסור בסתיהן וצריכות
ממנו

ממנו גט שתייהן ואם מתה א' מהן
מותר בחברתה " הלכה אשתו הנשוא
אה למדינה אחרת ובאו עידיהם והעידו
שמתה ונשא אחרתה ואח"ך נודע שלא
מתה אין אחרתה צריכה ממנו גט /
ואשתו מותרת לו ומותר בקרובי שניה
וכן היא " מתה אשתו הראשונה
מותר באחרתה " שיבט מותר בקרובי
שתייהן " וכן מותר בבת השנייה אפילו
בהי' הראשון דכל זה הוא בשבגה
ולפיכך מותר " אשה בן אשר
מותרת לו וכן הוא מותר באשת
חמיו " (מ"ן סי' טו) קטן
נחות מבן שלש עשרה שנה שקידש
או נשא אשה אם מברכין ברכת
אירוסין

פרי מגדים

אירוסין וישמחין אם צריך לחזור
ולקדש כשיגדיל. תשובה חלקן
החכמים בדיון זה ונראין דבריהם
שקטן שנשט קטנה צריך לחזור ולקדש
כשיגדיל אבל קטן שנשט גדולה אינו
צריך לחזור ולקדש. (בבלי ס' ל"ז ס"ק ט')

דיני גיטין

דכל

כשרים לכתוב גט
חוץ מחמשה עכ"ל

ועבד וחט"ן ואם כתבו פסול. אך עכ"ל
עיתמו בן עידיים כשרים ונמסר בעידיים
כשרים. כתב אחד מן החמשה גט
וכשר. תשובה אם כתב האופן ובד
יטעלי כשר וכתב התורף הרי זה גט

כשר

כשר ודעת היא פוסלים מדרבנן
 הכותב גט ביום הכפורים או בשבת
 במחיר הרי זה פסול " כתבו ביום כפור
 או בשבת וכשר " תשובה אם הוזהר
 בשוגג " גט שכתב על איסורי הנאה
 הרי זה כשר " כתב על איסורי הנאה
 ופסול " תשובה אם הוא חבב שצריך
 ביעור או שריפה אם כתב עליו גט פסול
 גזל נ"ר וכתב בו גט ונתנו לה כשר
 גזל גט הרי זה פסול " גזל גט וכשר
 תשובה אם נתנו לו הסומר בהקפה
 נתנו לו בהקפה ופסול " תשובה אם אין
 דעתו של בעל לשלם לו שפרו

מזה תאמר בגט כשר ועידיון
 כשרים ונתרצו הכר

ופסול

פר' חגדים

ומסול " תשובה אם לא נתנו שבר
הסופר " נתנו שבר הסופר ומסול
תשובה אם כתבו אותו במי מעקין
או במי פירות " לא כתבו בלא ומסול
תשובה אם נמצא א' מן העידים קרוב
או מסול " כתבו במי עפדים ומסול
תשובה אם לא היה מעחור כל כך
היה מעחור כל כך ומסול " תשד אם
נדבקה אות לחצרתה " לא נדבקה
אות ומסול " תשובה אם לא שדטט
אותו במקום שיטט " שדטט אותו
במקום שער ומסול " תשובה אם לא
הקיף אותו גליון " הקיף אותו גליון
ומסול " תשובה אם לא כתב ביד
משה וישראל " כתב ביד משה וישראל
ומסול

ומקול - תשובה אם ערער הבעל " לא
 ערער הבעל ומקול " תשובה אם לא היה
 ארכו כרחבו " היה ארכו כרחבו ומקול
 תשובה אם לא כתב מקום נאיש ונאיש
 והזמן והרי את מותרת לכל אדם "
 כתב כל אל הדברים ומקול " תשובה
 אם בא עליה בין כתיבה לצתינה " לא
 בא עליה בין כתיבה לצתינה ומקול " תשובה
 אם כתב אותו במחובר " לא כתב
 במחובר ומקול " תשובה אם כתב אותו
 בדבר התלוש " לא כתב אותו בדבר
 התלוש ומקול " תשובה אם לא כתב
 אותו שנים עשר שיטה " כתב אותו
 שנים עשר שיטה ומקול " תשובה
 אם כתבו ביום הכפורים או בשבת וי"ט "
 לא

סרי מזגדים

לם כתבו בלן הימים ופסול תשובה
אם הוא גטישן אין לגדע בו" לם
היה גט ישן ופסול" תשובה אם
היה ציד שליח ולם הגיע לידי י
גט שכתבו במחובד הדי זה פסול
כתבו במחובד וכשר" תשובה אם
כתב השופם כשהוא מחובד ואחר
כך תלעדו וכתב התורף וחתימו העידים
הדי זה כשר

שכתבו גט
אחד לחמש
זכר שיה

נשותיהם וכתבו בכך לשבת גירש
פלוגי לפלוגית ופלוגי לפלוגית וכן
כל אחד מהם אחד כן דיתיהו יין
וכל השופם ושני עידים חתמו למטה

מה

הדין נותן "תשובה הרי זה כשר
 והוא שנותן לכל אחת בעידי מסירה"
 זרק גט לאשה לחצירה לבין החביות
 בפני עידיים ובקשו ומצאו מזונה
 או שטר אחר אין חוששין לגט
 ואין כתב גט "מצאו מזונה או
 שטר אחר ומגורשת" תשובה
 אם כבר קדמו אותו תחלה וחזר
 הבעל וזרקו מידם הרי זה גט
 למה לפי שנאמר שאותו גט שזרק
 אכלוהו עכברים "זרק הגט וביקשו
 ומצאו שלש מזונות או שלשה
 שטרות מה הדין נותן" תשובה הרי
 זה גט וחוששין לו "כתב אני פלוני
 ופלוני גירשנו נשותינו פלונית ופלונית
 והשלים

פרי מגדים

והשלים הגט ומסר לכל אחת מהן
בעידי מקומו הדי זה גט בטל
למה לבי שאין שתי נשים מתגרשות
בגט אחד שני וכתב לה לה ולזה
לה ולחברתה כתב פלוני ופלוני
גירשנו נשותינו פלונית ופלונית
וכשר תשובה אם חזר ומירשן
בתוך הגט וכתב פלוני גירש
פלונית ופלוני גירש פלונית בזמן
הזה הדי זה גט כשר גט מעשה
מעושה מה הדין נותן בוי תשו
הדי זה מקול גט מעושה וכשר
תשובה אם הוא על ידי ישרא
על ידי גוים וכשר תשובה כגון
אם ראו בית דין חובה אצל
הבעל

הבעל שחן הדין חייב להוציא ולת
 קיבל עליו מעשי בית דין כופין
 אותו בית דין לגרש ואפילו בעדכא
 של גוים " גט קרח מה הדין נותן
 בו " תשובה הרי זה כשר במה
 שאמרו במשנה גט קרח הכל
 משלימין עליו דברי בן ננס " גט
 מקושר מה הדין נותן בו " תשובה
 הרי זה כשר " ולמה תקנו גט כ
 מקושר בשביל הפינים שהם
 קנאים ואם יגרש הפה תינו יכול
 להחזיר ולפיכך תקנו גט מקושר
 שאינם יכולים לכתבו במהרה
 שחם יחזור הפה בו " גט מנומר
 מה הדין נותן בו " תשובה הרי זה

כרי מגדים

גט כשר " ונקרא מנומר מלשון
ונמר חברבורותיו " גט שנכתב
על תנאי הרי זה גט מקול " נכתב
על תנאי וכשר " תשובה כגון
אם התנה אחד שכתב בתורף "
אזנהו גט בטל ואזנהו גט מקול "
תשובה גט מקול הפסול מדבריהם
וגט בטל בטל מדאורייתא "

דיני יבום

כ"י שמת אחיו מהבין וכל
הניה זרע מצוה לייבם

את אשתו בין מן הנשואין בין מן
האירוסין " מת ויש לו בנים בין
מתה

מאשה זו בין מאשה אחרת
 הרי אחין פסור מן החליצה ומן
 היבום " מת ויש לו בנים וחייב
 אחין לייבם " תשובה כגון אם
 יש לו בנים משפחה או מעכו"מ
 אינו פוטר " יש לו בנים משפחה
 ופוטרם " תשובה כגון אם ~~יש לו~~
 בנים משפחתו שלא חייבו חכמים
 לייבם לא אם הבנים משפחה קתם
 אבל שפחתו כהשתו כמו שכתב
 מרן סימן קנ"ו סעיף שבי " ...
 היה לו זרע גוסס או פצוע מכנת
 מה הדין נותן " תשובה הרי זה
 פוטר " שני אחים שהיו גשמיים
 אחת אחד מהם אחין החי חייב
 לייבם

פרי מגדים

לידים " מפני מות אחד מהם
 ואחין פטור מלידים " תשובה
 כגון אם הוא אחין מאמו " אחין
 מאבין ופטור " תשובה אם לא
 נולד לא אחי מותו " אחין
 מאבין ולא נולד אחי מותו " א
 ופטור " תשובה כגון אם יש
 לו אח משפחה או מעכ"ס " אחין
 מאבין ואינו לא משפחה ולא
 מעכ"ס ופטור " תשובה כגון
 גרים " אינו גר ופטור " תשובה
 כגון אם הוא עבד " והטעם למה
 לו פטורים מן היבוס " תשובה
 לפי שהודתם ^{שלהם} בקדושה ולידתם
 שלהם

שלא בקדושה גדים שנתגזר
ומת אחר מהם וחייב לייבם
תשובה אם כבר הודתם
בקדושה וליתם בקדושה
יבמה שנכלה לפני יבם מתנכר
מה הדין נותן בזה תשובה
יש מי שמחילה להינשא אצל
חכמים חלקו עליו ואיזה
מתנכר מי עוזב דת אשה
שאין לבעלה לא בן ולא אר
וחמותה וחמיה במדינת הים
ומת בעלה מה הדין נותן
תשובה הרי זו מותרת לשוק
להינשא מת בעלה ואין לו
לא

כרי מגדים

לשם בן ולשם אה וחמיה וחמותה
במדינת הים זאקורה לינשם "
תשובה כגון אם הלכה חמותה
כשהיא מעובדת דחיי שינן שמה
ילדה זכר והיא זקוקה לו "
שמה שמה בעלה והיא לו בן
במדינת הים מה הדיון בזה "
תשובה כרי זו מותרת לזר " מת
הבן ואין ידוע אם מת קודם אביו
אם אחד כך " תשובה הרי זו
מותרת ואין חוששין לבן כמות
שפסק מדן בשולחנו הטהור סימן
קמ"ז קע"ז קטן ק"ז "
מה
תאמר ציבם שאקור לייבם
וחייב

כרי מגדים

לג

והייב לחלוץ .. תשובה כגון אם
אחר גרש את אשתו על מנת
שלא תינשא לכלונו כגון שפירש
דבריו בשעת הגירושין ואמר
הרי את מותרת לכל אדם חוץ
מכלוני ובה אותן שלם נאסרה
עליו ונשאת ואחר כך מת הרי
זו אסורה ליכם שכבר אסרה
בעלה הראשון עליו ..

אשה שהלך בעלה למדינת
ים ונשאת ואחר כך בא הבעל
ומת צרתה מותרת להתייבם
ואינה כצרת קוטה ..

אשה את שלם היה בעולמו פי
שנולד האח הקטן אחר מיתרת
הגדול

פרק מגדים

הגדול הרי הוא אשה אח של
במקום מצוב ופוטרת צרתה
כיצד ראובן שמת ונפלה
אשתו לפני שמעון אחיו ואחר
כך נולד לוי אחיו בין קודם
שייבם שמעון אשה ראובן בין
אחר שנתייבמה ומת שמעון
אסורה על לוי לעולם
לשמעון אשה אחרת גם היא נטורה
מן החליצה ומן היבום ופוטרת
צרתה וצרת צרתה עד סוף
העולם
תם ונשלם דיני קידושין וגירושין
ויבירה בעצרת דם על כל דמים

שולחן ערוך

דיני ריאה בנקי צור

הריאה יעלה שני קדומים ניקב זה
בלש זה או זה שלש כנגד זה
כשירה עד שינקבון שניהם זה כנגד זה ושלש
איברים דינן שזה וסימנ"ך בק"ר ולן הן בית הבוא
קרקבן ליהא אם ניקבו זה שלש כנגד זה
כשירה " אם יהיו ארבע אונות מימין ואחת
משמאל טריפה " אם האונות גדולות זו מזו
או שהאונות למעלה והאונות למטה כשרה "
אם יש שלש אונות מימין וג' אצ"ל או א' משמאל
כשרה " חסרה הורג כשרה " אם נמצאו
שתיים כשרה " וכן אם נמצאת בשני כיסין
כשרה " חסרה אונה אחת ונמצאת אונה
יתירה בקוף שכולי האומה מעלמ"ת החסרון
וכשרה " יתרת מקומ"ת כשרה מגב"ת טריפה "

אם

אַס יעצטער בועה ועל ידו כן יש בה
 כערפּה דאסע בין יעמוט כער מקין בין אין
 חוט כער מקין טרייב (מ"ל) ובס' ימ"מ
 כתב דאין יבועה יתרון לא להטריף ולזד
 להכשיר " נמצאת יתר בערוגה שהיז
 למעלה מן האונת קמוך לעדרה לפניו מן
 הכיפה שוט כיתרת מקמא ובשרה " נמצאת
 גכשונות על גבי הרייב בין רחבה מלמטה
 ועבה מלמעלה או רחבה מלמעלה ועגול מלמעלה
 כעררה " פיצול מגבא ויע גומא תחמיה ושזה
 הפיצול לגומא כעררה " נאם היה הפיצול יוצא
 לחוץ לגומא כערפּה דאס טרייב " אס יש
 קרבת בין הגומא לפיצול כעררה " פיצול מקמא
 טרנה מגבא כעררה " פיצול מקמא ויש קרבת
 מזה הפיצול א שומן בלב כעררה " רייתא שאין
 לה חיתוכי דאג טרייב ונאם יש קרק או הפדש
 כל

כל שהוא כסדה ... הוועט און לראיין
 דאזוי זכורה ... זיך קרום העלוי דעת ש"ך
 וע"י ופ"ח ס"ל דאין צריך בדיקה שמה ניקב
 התחתון וכנה"ג וס"לם חולקין לאחמיר דצריך
 בדיקה ואם לא בדק יט' לסמוך אחרק ילך
 אם צמצמת בועה על מקום שנקלן קרום
 העליון וק"ד בתחתון או ניקב התחתון וק"ד
 בעליון טרפה ... אם יש סרבת על מקום
 שנקלן קרום העליון כסדה ... אם נקדעה
 הריטה מחמת הנפחה כסדה ... נקדעה
 מחמת נפחה וטרפה ... תשובה אם יסבה
 ריעותה ... כגון מרטה פסול או אטום און
 סרבת וכיוצא קודם שתיבדק אפ"י שש
 אפשר לעמוד על כדיותה וטרפה ... דינה
 שניקבה ועלה בו קרום וסתמו טרפה ... אם
 נקבה תולעים כסדה ... נקבה תולעים ופ"ח
 תשובה

דיני דיא

תשובה כגון אם דאין התולעים נכנסים לגנין
 דרך כניסה ודא טרפה של התולעים מהכרס
 נכנסו ונקבו "ניקב" מהמפונות לחפיר
 טרפה שחבירו מלין עליה ואם ניקב לבשר
 הדיא כשרה "נמצא מחטאין קוץ בין בשר
 לנקב כשרה" חסר מגוף הדיא אי כשר
 מצמצא כשרה ואפי' עומדת חסרה אחר
 הנפחה דיא שנמצא בה מקום אטום שאין
 הרוח נכנסת לשם והוא כמראה הדיא ואין
 סיבה למכתו קורעין הקרום אם נמצאת שם
 ליחא או דם או בעד נרקב כשרה "שמחמת
 לו לא נכנסה שם הרוח ואם אין שם ליחא
 כותבין עליו מעט דוק או תבן וכיוצא בהן
 ונפחין אם בצבץ כשרה ואם לאו טרפה ולא
 מיקרי אטום לא כשהוא מכ' צדדין וכן לא מקרי
 אטום לא פומפה דיא אכל בקולסה לא

וכן

וכן לא מיקדי אטום לא כשהוא דומה לחראה
 ריאה אבל אם דומה למוגלה אינו לא טינרי
 וכעדה בלא בדוקה " יכול לחתוך האונה שבה
 המקום האטום ולנמחה על ידי שפונדת ולמשמש
 בה היטב עד שתתחמם אולי נתקדרה אחר
 שמיטה " אם יש קדחת במקום האטום חין לו
 תקנה " אם קדחה שעל גבי האטום היא בגב
 האונה וקדוחה לדופן שבנגדה כעדה בלא בדוקה
 (אם האטום) וה"ל אם הקדחת בין החיתוכים
 ומכסה הקדחת כל מקום האטום כעדה בלא בדוקה
 אם האטום באומה וקדוחה לדופן הרחב אם יש שבה
 בדופן כעדה מצד הקדחת אבל צריך בדוקה
 לאטום כליניא אי לא מצד צד כעדה ואם לאו
 טרפה " ריאה שקעה במישושה פסץ טרפה
 ואם נפחזה ונתפחה מעט כעדה וכן אם צולר
 לה ספק כעדה " ריאה שהיא קלה כעדה "

דיני ריאה

ריאה שנתמסמסה פדנה נתמסמסה וכשר
 תשופה אם נראה קדוש חרש על המפנות
 ריאה שהיתה נפוחה בעלי חיות של דגל טרם
 מספק ואם נפוחה ונתמסה מעט כשרה
 ריאה שיבש מקצתה אפי' כל שהוא עד שתהיה
 נמרפת בצמורן טרם ריאה שהבגיש בה
 במשמוש היד שיש מחט בתוכה נופחין אותה
 אם לא מפקא זיקת כשרה ולתחייסין שח
 ניקב סמכון לחבירו במקום שאין כשר
 דהחזקי אסור לא מחזקין בין דקה בין עבה
 בין נכנס דרך חורה או דרך קומת כשרה
 מפני שהבשר נך ובקל דוחקת המוח
 וכנסת דרך סמכון תוך הכשר ואם היש
 חתוכה טרם בין קומת לגין או לבד שמה
 נקבה לחוץ וחזרה לאחוריה ואפי' לכף ק"י
 אם היה שלימה ויש עליה ק"י נגד המחט או
 קדמת

סדכא או פועה או מרהא טדפה דלמ עלוכל
 לן לא בעבוד הנקב שיהי שם "אם נקב
 המחט לחוץ אן שמין ק"ף מבחוק טדנה "אם
 נמצאת חלודי במקום המחט וגבחו וכל בצנץ
 כסדה "אם נמצא מחט ציומן יצר וסר—כס
 עליה לדופן כסדה "נמצאת מחט בסמפוט
 רבא וריאה כסדה "

דיני בוצות

ריאה שנקצאו פועות בה בין גדולות
 בין קטנות בין מלאים רוח או
 מים זכים או ליחה רכה או יבישה וקשה אפי'
 כהבן או ליחה סרוחה או מים קרוא או עפורין
 או דם כסדה ולא חיישינן לנקיבת הסמפונות
 אם בועה במקום ריעותא כגון בגבשושית או
 במקום הצרה או שיש סדכא על הבועה כש'
 שתי בועות סמוכות זו לזו ואין חוט כשר

דיני דיתא

מפסיק ביניהם אם הם מלמדים רוח או מים זכאי כשר
 ואם מלמדים מים עכודין וסדא טרפה " ואם יש חוט
 כשר מפסיק כשר אפי' עכודין וסדא " אם יש פבועות
 טינדי שהם צמחים קשים או מלמדים רוח אע"ג דסמא
 דסמאי לא דדי כשרה " אם יש בועה א' ונדאית כב'
 נוקבין א' מדריה אם יצאה כל הרוח מנקב זה א'
 הית ופטרדה ואם לאו ב' הן וטרפה " אם נמצאת
 הדאג בועות הרבה כמו אשכול ענבים אם יש
 חוט כשר מפסיק בין כל א' וא' כשרה וא"ל נוקבין
 א' מהן אם יצאה הרוח או נשפכה הליחה כולה דרך
 אותו נקב כשר ואם נשפדה א' מהן מליחה ואין חוט
 כשר מפסיק ביניהם לחברתה טרפה " שהי בועות פ'
 שזכבות זו על זו ויש ביניהן חוט מפסיק כשר "
 בועה על גבי חדיך וקמט כשרה " בועה וטינדי
 סמוכות זו אל זו כשרה " שהי בועות בין שתי
 אונות זו כנגד זו כשר " בועה וטינדי זו כנגד זו
 כשרה " בועה יסבה דה"נו שמתמסמסת ביד

הבואה

דיני ריאה

הבודק שרפה " בעם א' מצאתי יבועה מליאה
נימורים קטנים נקעים וקנחתי בידי ונחתי
יבועה מליאה נקעים קטנים ויטחתי " אם
נלקח קרום העליון של בועה או שהיא יחידה
שרפה " ואפי' יבועה מליאה חיס זכים שרפה "
אם יש בועה גדולה בהגוד שנמצאת ע"ג כנגד
הצלעות וכולטת לחוץ ואין לה דיבוק בריאה
לא השורש שהיא רבוקה בו שרפה " בועה
או טינרי פשיטלי הריאה כשרה " בועה פשיטלי
כשרה " סוכת העשויה ככתור כשרה " בועה
בריה וניכרת מטלע אע"ג דשכח אהר"י ואע"ג
דק"מי במקום פמטנת כשרה " וכן טינרי מעלע
כשרה " בועה שנמצת נקובה היכה ופליה
מחשמש ידא וטבחא ואין אנו יורשים אם
ניקב מחיים או לאחר שהיטי שרפה ולת מהני
הקפה דאין מקיטין בבועי " אבל במקום יד
הטבח תולין להקל אם אין שם ריעותת או אם
ואם

והם נדמים כקובה ביד או בגופה קרע סכין
יש להכשיר " בוטה או סרבה שנמצא בקנה הלכ
או בכל מקום חוץ מן הריאה כשרה "

דין מראות הריאה

ריאה שנמצא בה א' מהמראות הפסולות
סרבה אפילו בכל שהוא דהוי
כקובה " שש מראות פסולות וס' ב"ש כ"ז כ"ח
דומה לבשר שקורה כד"ן ירוק כסדרוס או כזגב
או ככסותה או כחלמון ביצה " ומראות הפסדות
ז' הן " דע כי מראה (הריאה) הבשר אינו נטורף
לא בתודם ובצורה ובכובד אבל אם במישוש
לצר דומה לבשר כשרה " כל אן המראה
יבטלים אינם פוסלים לא אחר נתיחה ומירוס אם
חזרה למדה ריאה כש' וא"ל שקורה " אם היה
המראה מותר ונכחוק וחזרה למדה פסול טר'
אם תירע שבצבצה אחר מירוס כשרה ומחמרת

משמוש הוא שניקבה "אם נסרבה הדייטא למקן
הדיין בדיוקה וחתבו הסרבה וברקא וזה פצצה
והא"ף חזר לחתוך שארית הסרבה ונתן דוק וליד
בצבץ אף במקום הא' שבכד נבדק בצבץ כש'
דמחמת משמוש הוא ודוקא שנפחוא תחלה
כל ערבה "סרבה ע"ג מרחות בעקלות אם יטע
במקום יצר או בחיתוכי הדייטא ומפסה הסרבה
כל מקום המרחא כערה "ולא הפלת חין עדיין
שיכסה כל המרחא וה"ל כל היכא דחיקד—
בסדרן אם יש מרחא בקול תחת הסרבה כש' דלית
גרע מנקב בפועל "אין מרחות לו פחלות לא
כשהשינוי בעור מחמתו ולב מחמת מוג'—
שבתוכו או מחמת בועה או בועה עצמה וה"ל
היה השינוי מחמת שיער דהיינו שבלעה—
הבמה שיער דרך שמפון כש' "וכן מכח דם
הנזרד בדייטא כערה "אם יש במרחא מוג'לם

כמין חוק כשרה " נמצא קרום א' מקרומי ס
 הריאה לקוי והשט לא כשרה " אם עוד א' כרין
 ועוד א' כבחול כשרה " אם בשד הריאה מבניס
 שחור ואין ב' הערות שמורים לא אדומים כשרה "
 אם נמצאת מכה בדופן והאדיחם הרעה כנגדה
 כשרה " אם יש הרבה גוונים ממרחות הפשרות
 בריאה אפ"כ כש" " אם יש בה קליפות ככמין
 נתק והיא שלמה כשרה ונת' בדיקה "

דיני סרכות הריאה

כל טריפות שמנו חלל בבהמה חיה ועוף
 א"צ לצדוק אחריהם מן הקתם דרוב
 בהמות בחזקת כשרות הן וחלל הדריכו לצדוק
 רישת הבהמה אולי יש סרכות והאוכל בלא בדי
 טחך גרר " אונה או אומה שנסרכה שלא
 כסדרן מה' לב' טרפה אבל אם נסרכו כסדרן
 כשרה " אם נסרכה כסדרן ונמצא שם נקב כש'

ודוקא אם היה קרובה אבל אם יש נקב בפועל
 מתוך בלא סרבה שונה " דע דבכל מקום שיש
 סרבה קותמת על הנקב לה בעינן שתמלא הסרבה
 מקום כי הנקב לא אפי' חלק מהנקב כ"ש הוציאת
 קרבה והעמיד בלא סרבה כשרה דעיקר הסתימה
 הוא הדופן והסרבה הוא להסמך הריחא לבד
 תרחק ממקום דיבוקה קצת זהו ד' הפר' ומח' די
 צהרי ז"ל וגם ה"ד ז"ל הסכים לר' הפר' שהביא
 סברתו בסתם " דע דמן דס"ל דהך סרבה בלוד
 נקב אם נסרבה כסדרן כשרה לפי שהיא מקומו
 רבייה וחברתה קותמת ומגנת על הנקב " אבל
 ט"ל כסדרן שרה דבני כנקובה " כל מקומו
 שהסרבה כשרה אם סרבה תלויה בחציה סרבה
 מיקרי סרבה כמולה וכשרה " אם סרבה יוצאת
 עגב לגב וסרבה יוצאת מבצחן שזאת הסרבה
 ונסרבת לדופן כש" דהוי כסדרן " אם נקובה מוחצת
 לבנים

דיני דיתא

לכיס שלה כשרה וכ"ש אם נדבקה לכיסה כש"א
 אם נסרבה לכיס והיתה הסרבה מליתא דם אע"פ
 שלא בצבצה טרפה דדם זה בא מאר"א שניק'
 ואין בדיוקה מועיל לה במקום שיש סני' דא"סור'
~~ואם נדבקה~~ מקנה דם מהסרבה ומתנקה
 הסרבה מאדם תחתך א"ז הסרבה ומוזק בנושרין
 אם לא בצבצה כשרה " אמנם אם חתך הסרבה
 דם לבצבץ (יוצא פשיטא דטרפה דדם זה
 מהיכן בא לא דרך נקב שהיה בדימה ולה מהני
 לה פ"ח דהרם סותם נקב כל שהוא " אמנם
 אם דווח דהרם חצא מבין שני הקדוחים ומבצבץ
 ואולך ממקום לחוק קצת כשרה מדין כיקבו ב'
 זה שלה כנגד זה כן היה עושה מהר"י קא"ר
 ז"ל " יתרת מקומה כל היכה דסריפת טרפה "
 אם נדבקה בודם למטה בשורש שלה עם הכיס
 שלה יש להכשיר " אם יש ב' ורדות ונסרבו

דיני ביטחון

זו לזו או אם נחלקה הודעה ויש סכנת ביטחון
 כש"ה אם נסרבה האונה או התומה לגדרות או
 לשמנונת הלב וגו' עד לסמכון הודעה בין שרתי
 הערוגות או לקנה הלב או לכבד דרך נק"ב
 שהיה בטורטש שלה מצד הכבד טרפה י"ג
 דאם היו האונות העליונות דבוקים ממע בגדרות
 והיו ביניהן פילוס כלל שיוכל להכניס אצבעו
 ביניהן כשרה"ה אם היו האונות או האומות דחוקות
 לגמרי מרחשין ועד סופן לשומן הודעה בין שרתי
 ערוגות בלא פילוס שיוכל להכניס אצבעו ביניהן
 כשרה"ה אם היו דפני הדיחה והן גזר החיצון -
 שבין ב' הערוגות סדוקים בקנה הלב או אם דבוק
 מעיקר הלב ובה לו עד למטה כש"ה ואם מתמצלת
 קיימת פילוס סדוקת הן וטרפה"ה נשל הפרת
 על ריאה שנמצת בה מחט ^{חציה} בחיטוף אומה עליונה
 וחציה בחיטוף אומה שחתיה ועלטה הסרבה
 וסבה מקום המחט סביב והשיב הפרת שחט
טריפה

שרנה מכמה טעמי - וא' מהר"ך העלה ג"כ להטות
 בד' הפרת זכאן בז' קתר כל טעמי הפ"ה א' לא
 ובקו דבריו כ' כל זה נלע"ד להלכה אבל לא למעשה
 שאין בי כח לחלוק זולתי אם יסכימו מעדים אהיה
 סניף לסברתם - אם נסרך מוג עדוגה זו לגג ערו
 זו שדנה - אם קרבה למטה מחיתוך עדוגה זו
 לחיתוך ערו זו כשדה - קרבה תלויה יוצאה מן
 הכותש כשדה - אם יש קרבה שאינה תלויה
 יוצאה מהכותש אם היא מוגב באונות ולדוכן
 הדר כשדה - קרבה תלויה יוצאה מטינרי או
 מגבשושית כש' - תרתי בועי דסמיכי בין החיתוכי
 או בגב החונות וקרבה ע"ג שתייהן כש' דלא גרע
 מנקב בפועל אבל אם יש קרבה בת' מהן וא' לא
 שדנה - תרתי בועי דסמיכי בלא הפסקה כלל נגז
 במקום הרחב ויש מכה בדופן שדנה שהרי הקרבה
 חוקת תלעין במכה אבל תרתי בועי דמשום נקב
 נגעו כה מה יושיענו המכה דלא כבעל כנהג
 דמבשיר

דמכשיר בזה " בועה היוצאת מהסרבת שבין
אונה לאונה למטה מחצית ויש שם חלון או אם
בועה יוצאת מסרבת שבין אונה לאונה למטה
מחצית אפי' בלח חלון כשרה " סרבת היוצאת
מבועה גדולה כתגוז שבין חיתוך לחיתוך כפי'
סרבת שהיא ממקום למקום באונה או באומה
עדמה דינה כדין סרבת תלויה וכשרה ואפי' יש
בראשה הא' בועה " אם נדבקו ב' אונות או אונ'
ואומה ע"י בועה נידונת כמינה וכה וכשרה " אם
נכפל א' משיפולי ריאה שסרבת ~~היא~~ משיפולי
הריאה ואוחזות ע"ג הריאה ומחמת הסרב נכפלה
הריאה טרפה שהרי היא כבשר המקמיט מכח
הסרבת ושה"ס ב' כנ"ה שבתרץ ישראל מכשירין
אם יש סדק בריאה וכשנופחין אותה נדבק הסדק
היטב מכשירינן " אם יש סרבת מפיצול לפיצול
באונה עליונה שדרכה להתבדל אם כשנופחין הריאה

נדה כחיתוך לחיתוך כשרה " סרכא תלויה שעולה
 עם נפיות הריאה כשרה " אם יש סרכא תלויה ויש
 חכה בדופן שכנגדה כש" סרכא המתנתקת ע"י
 נפיות טרנה " ולחמן דחיקל כמעטון ה"ה הכא וכש"
 אם מכנים אצבעו תחת הסרכא ומגביה קצרת
 אצבעו בלא הגבהת האבר אם נפסקה מחמת
 הגבהה כל דהו כש" דהוי סרכא בת יומא " וככ"
 ה"י הלכך וז"ל בתחילת כדירותי הטרמתי כמה
 בימות שמאצתי בהן סרכות דקות וטעיתי
 וטועה כל מי שמטריך סרכא בת יומא כי נמצא
 בה"ג וכתוסף קדמונינו כי סרכא בת יומא לאו
 סרכא היא " אם נסרכו האונות בגב האונות
 ודופן סותמתה כשרה ואפי' יש אצבעובצת תחת
 הסרכא ולא עדיפי מנקב ובין תהיה הסרכא סביב
 או סביב כשרה " בין נסרכו האונות לבשר בין
 לבשר ולעצם או לעצם לבדו כשרה " דע

שדעת רוב הנוסקים שצריך שתהיה הסרכות
 קותמות כל הנקב אבל אם סתמה קצת הנקב וקצת
 כתוח לרווחה שדעה זולתו הפרת ומה"י לעתה
 דס"ל דעיקר הסתימה היא הדופן וא"כ לא בעינן
 שתמלא הסרכה לכל מקום פי הנקב לא אפי' חלק
 כל שהוא מהנקב הוציא סרכה והטמא בלג
 סרכה כש" וכן הסכים הרב "אונה שתי"ה
 נקובה במחט והיתה המחט עוברת לחוץ ואוכלת
 בבשר הדופן ובעצם הדופן מדוב ימים וסרכה
 היתה מקפת בה סביב המחט וממנה ולדופן כש
 דמה לו ניקבה מחמת עצמה או ע"י מחט כיון
 שהנקב היה סתום מכל צדדיו פסרכה וכיון שלא
 היה הנקב עובר לחוץ לבשר ולעצם הדופן כש
 וכן געשה מעשה והסכים להכשיר בהסכמת
 מה"י הכהן עראקי זלה"ה "דע דהא"י דמכשירין
 דוקא כשיש שם סרכה דהיינו סתמה מעצמה

דיני ריאה

אכל נקב בלא סדכא טרנה ונהנה הנראה לה רב
ש"ש ב' דאמרי ליה סריך כשרה "ואלנו מנהגינו להטרי'
אם אין סדכא וזה פשוט " דע כי מנהגינו שחם
נסדכה לחזה כשרה בסדרת הרמזים "זל" אם יש
מכה בדופן הדר עם עוקץ ונסדך למכה ולעוקץ
צריך נפחה שהעוקץ גיינו הריאה לידבק שהנף
נוקב הריאה תמיד אבל אם נסדך ע"ג העוקץ כש'
שיעור הדופן הדר גיינו מחזיק את ה' בעצמות גדולות
וב' עלעות קטנות " אם הכהמה שמינה והשמו
גית עולה עם החזה עד הדופן ונסדך שם כש'
אם א' קנה צד אל כבש ודמה בין עלעותיו בדר
הרחב סדכות תלניות כשרה דהטבח בידק כראוי "
תדתי אוני שהם סדכות מגבן לדופן וראשי הסדכות
דבוקות זו בזו כשרה " אם יש סדכה מינה ובר'
ע"ג האונות או מחיתוך לגב ומתמצע הסדכא יודע
חוט א' לדופן כש' " אם נסדכה האומה לדופן הדר
בלכסון

בלכסון כסדה וכן המנהג " אם נסרבה הסוטה
 בלכסון לדומן הרחב טרפה " והרש"ט ומהר"ש גאון
 והע"סור מכשירין " אם סרבה יוצאת מש"סולי חונה
 ומתכססת ע"ג האוה ונסרבת לדומן אם רוב הסוכ
 בגב האוה כסדה " דע דבכל מקום דאזלינן בתר
 רובת דסרבה ה"מ אם היא סרבה א' אבל אם הם ב'
 סרכות אין להתיר " תרי אוני דסריבן מתתמוך לחיות
 וסרבה יוצאת מביניהן ל' שומן הלב אם הדוב
 מחיתמוך לחיתא כסדה " אם סרבה עולה סן האוה
 לדומן שבצד האומה וסרכה האוה לין כסדה "
 אם האומה סרכה לדומן אם יש משה בדומן כסדה
 ואפי' העלתה צמחים קביב הסרבה אן תחרת
 הסרכה כסדה " ואיזה צריכה בדיקה אבל אם
 אין מכה בדומן טרפה " אם יש רבתי בועי ש
 דסמיבן הרי הן כגרב בפועל ולת תליונן במכה
 נאם אטום אן מרתה פקול תחת הסרכה תליונן
 שהסרכה

שהקדמת בזה מחמת המטה ובדקדקן לא עושה שם
 למורה הפסול בדיניה " אם חסר האומה בגב כסו
 סדק והעור והבשר קיים וכנגדו בדומן נראה היה
 שהצלע נשבר ונתרמם כיון שהעור והבשר קיים
 ליכא למיחש למידיו וכשרה " אם החונה והחומה
 נסרכו בקדמת א' לדומן יצר אם דוב הסרכ' באתה
 כשרה ואם דוב בחומה טרפה " אם נסרכה החומה
 לדומן שיש בו מכה והסרכה במכה וחוצה לה
 אם הרוב במכה כש' ואם לאו טרפה " אם סרכה
 החומה לטרפש ולמכה שבדומן אם רובה במכה
 שבדומן כשרה וא"ל טרפה " אם לו הסרכות היו
 מחצה על מחצה והין ניכר בהם רוב לשום צד אחד
 הוי ספיקה ולחומה " אם המכה באמצע הסרכות
 אע"פ שהיא מתגשעת חוצה לה מכל הצדדים ומה
 שבצדדים הוי רוב כשרה " אם נשבר צלע א' ויצת
 ממנו עוקץ לפנים וסרכה יוצאת מהחומה ונסרכה

הרבה ע"ה העוקץ וכשנמדקה יש נקב בריאה
 במקום המרכז טרפה ומיהו בגב האונות כשרה
 קרבה היוצאת מבפני הריאה מהאונה או האומה
 ונמרכה לגב האונה בחוץ ולדופן אם הרוב בגב
 האונה כוהגין לכפשיך וזוהי הנקדחת סר-כ-ה
 עקומה "אם נמרכו האונות בפנים ולדופן ה"ה
 טרפה "אם כל הריאה דבוקה לדופן בלם שום
 פולש הוי"ה סתמה מעליה ובע' ופולסין
 מכה בדופן "אם נדבקה כולה האונות והאומה
 אע"י שלם נדבקו דק מבחוץ ולם מבפנים
 מכשדינג בלם בדיקה וכן היה צוהג מוז-
 מהרץ ז"ל ועיין בתשובת ס' ר"ב "ריאה
 שנמצא עליה חלב כמו כסוי"א והוא פשר
 בלוי קולפין אותו מעליה אם הריאה תחתיו
 ופה וסלימה בלם שום טרפות כשרה העפי
 שיש תחתיו קמטים והפשר בלוי לא מעלה
 ולא

ולא מוריד - אמר הכורך שלם כסדרן היתא
ואמר מכחישו ואומר כסדרן היתא מעמידין בבית
בחזקת היתא " תם ושלם דיני דיתא

דיני שאלות ותשובות

דינינו נמלה או עוף טמא נגיד הנשי

בדין

ואמר מן החי ופיצה שש עיני אפרוח

קיומן להן נגע א"כ אפי' בלחץ לה בטיל ואין לו דיין
בריה לא א"כ הוא דבר שיש בו חיות לאפוקי חטא
א' של איסור - וכן צריך שייהא דבר שאסור

מתחלה בדיןו לאפוקי עוף טהור שנתפסל ושור
הנסקל - וכן צריך שיהא דבר שלם שאם יחלק
אין שמו עליו לאפוקי חלב - וכן צריך שיהא
שלם לאפוקי אם נתבקק או נחתך ממנו אבר -

ועיקר גיד הגסה אינו לא על הכף בלכד והוה
כדוחב ר' אעזבעות בשור הגדול ובכבש קטן

שתי מצבעות ואם הוא שלם מיקר י e
 בדיה (י' ס' ק' ס' א) קדרה של מר-ק
 שנפל שם בדיה ונתבדה אסור הכל (ט"ס ס"ג)
 ידקות מבושלות שנמצאן בהם שלש תולעים
 הידקות אסורים דמאחר שלמצאן ג' הוחזק שיש
 שם ואינו ניכרות אבל מי השלקות מסכנן ש
 והם מותרים וכן בשד ירחצנו ויבדקנו ומותר
 חתיכה הראויה להתכבד דינה כבדיה ואין לה
 דין חתיכה ה"ל א"כ איסורה מחמת עצמה
 כגון נבילה או בשד בחלב " אבל אם נאמרה
 מחמת שכלעה דבר איסור ואין ס' לבטלו אין לה
 דין ח"ל ועוד לא חשיבה להתכבד א"כ היא
 מבושלת " תורנגולת בנוצתה או כבש שלם
 או חתיכה גדולה יותר אינה ראויה להתכבד
 דגלי העופות והראש שלהן ורגלי בהמה דקה
 לא חשיבי ובטלי (ס' ק"א) כדחש שדגן
 לתוך

שלות ותשכחות

לתוך המכל אסור מחד הדין ~~אשר~~ וזה לסגור
ואם לבדוק בפטר אולי דבר בן (נת פ"ד פ"ג)
שומן הכנתה אינו ראוי להתכבד אבל עוד ובשר
שומן און מיקרי ח"ל " הדרה דכנתה של עגל
חשוב ח"ל " (פ"ט) קרקעין וכן שער מינים
לת חסידי ח"ל והם דבריה וח"ל לת בטלי חקא
כשהם שלמים אבל אם נחתכו או נתרסקו עד
ספסדיה צורתם ירי הם בטילים ודוקא אם נחתכו
או נתרסקו שנת במתבין אבל במזיד אסור
למרחק או למי שנתוסק בשבילן " קרקעין
שנמצא נקוב ונתערבה אותה תורנגולת עם
אחרות ארמין שומן שפקדון לשומן התורנגולת
של מקום חיבור הקרקעין ואם דומים לגמרי מכשי"ל
האחרות וכן כל כיוצא בזה " ראש כבש שנמצ'
טרפה ולא נדע מאיזה כבש הוא והקיפו הרהש
לצוהו של א' מהכבשים ונמצאו החתיכה דומות

ומכאן

וּמִכּוֹנֵנוּ יְיָ יֵשׁ לְקַמֵּץ עַל זֶה לְתִיר הַתְּחִלָּה
 דְּבַר שֶׁיֵּשׁ לוֹ מִתִּירָהּ כְּגוֹן בִּיצָה שְׂנוּלָה בִּיּוֹט
 שְׂדֵאוֹיָהּ לְמַחֵר תִּפְּלֵהָ לֹא בְּטִיל . הַמְבַשֵּׁל
 בַּשֶּׁבֶת לֵב מִיקְרֵי דְשִׁילָהּ . כֹּל דְּבַר שֶׁעָמַד
 כְּגֹם תֵּצֵא אֶסֶר תַּעֲרֹבְתוּ אִמִּי אֵינוֹ כְּגֹם מִחֲמַת
 עֲצָמוֹ לֹא שְׂבֹגִים תַּעֲרֹבְתוּ מוֹתָר . מִיָּינוּ דְּבָרִים
 כַּחֲשׁוּבִים כְּגוֹן בְּרִיה וְהֵלֵל וְדָבָר שֶׁבַעֲסִין וְנִתְּחַל
 בְּהֵן אֵם תֵּינוּ כְּגֹמִים בַּעֲצָמָן אַעֲן דְּשִׁילִים אִפִּילוֹ
 בָּלֵן שְׂבֹגְמִים כַּחֲבִשִׁיל . כְּגֹם זֶה אֵין צָרִיךְ שִׁיבֹגִים
 לְגַמְדֵי לֹא אִפִּי כְּגֹם קִצָּה אֵינוֹ אֶסֶר תַּעֲרֹבְתוּ .
 שְׂמֹן וְדָבָר שֶׁל גִּוִּים שֶׁעָפִי שֶׁהֵם מְבֹשְׁלִים
 מוֹתָרִים מִכִּי שֶׁהַבֶּסֶר כְּגֹם אֵת הַשֶּׁמֶן וּמִסְרִיחוֹ
 וְכֵן לְדָבָר . קִדְּרָה שֶׁאֵינָה בְּתִימָה חֲשִׁיבָה גִּטְלָה
 נִאֵינָה אֶסֶר תַּעֲרֹבְשֶׁל בָּהּ וְדוּקָה שֶׁהִיא
 מוֹדֶקֶת וְאֵין שֶׁמֶן עַל סָנוֹב . עַכְבְּרָה דְּמִסְרָה
 נוֹתָן טַעַם לְשֶׁבֶת הִוא שֶׁהִיא עוֹלָה עַל שְׁלֹחַן מַלְכִים
 אֲבָל

שלוש ושישיות

הכל עכברא דמיתא מסבגת לן אם מסיבא פסנר
וחומץ או אם מא פואם ולגכ אם נפל לשכר או
לחומץ בצונן ויקירו שלם אם לית שיה בתוכו
מע"לע מותר " דברים המתקנים שנכנסו לאדם
קצה מהם כגון גמלים וזבובים ויתושים שכל אדם
בגל עצמו מהן ואט נתערבו בתבשיל ונמחה
גופו להובן אם היתר רבה עליו מותרים הם יש
בו כזית פדוי א"כ וחמ"ב כל שחמ"ב שחמ"ב
לפרוק ולהעביר במסגרת פורק ומסנן " (ג' ק"ד)
טיפה חלב שנפלה על הקדרה שחמ"ב היתר
מבחוץ אם נפלה פגור התבשיל א"כ לא שמים
כנגד הטיפה שמפעמעת למעט והוי בלא נפלה
בתבשיל ואם נפלה במקום הריקן וביא מפעמעת
בדופן הקדרה עד שמוך לרוטב כל כך שאין ס'
כנגד הטיפה הרי נאסר אותו מקום הקדרה ואם
יערה התבשיל דרך מקום הקדרה שחמ"ב הרי

נאמר בתבשיל וזה תקנתו שילמנה כף ולא יגע
 בה עד שתשקמה ודוק אם בקדרה ישנה אבל
 אם היא חדשה בכל ענין אין צריך ש' רק נגד הטיף
 שגפלה עליה כדלקמן סי' צ"ד גבי כף" וכן מד"ח
 דבב ז' לא אידי רק בקדרה מגולה אבל אם היתה
 מכוסה לזה שאני לך בין נפלה נגד התבשיל
 לנפלה במקום הדיקן ובס' נגד הטיפה סג' מחבת
 של חלב שטגרו בבירה תחת קדרה של בשר
 הניעה עולה ונבלע בקדרה ואוסרתה אם היה
 חלב במחבת בעיניו כ' בתבשיל שקדרה נגד
 החלב שבמחבת כ' של חלב עשוי כגד של ששון
 שנטף ממנו על כלי א"צ כי אם גדידה אבל חלב
 מהותך אם שגבל ממנו טיפה על כלי צריך
 הגעלה" (סי' צ"ב) דגים שנתבסלו או נצלז
 בקדרה של בשר רחוצה יפה שאין שום שומן דבץ
 בה מותר לאכלה בכוח חשום דגוי נ"ט כר נ"ט

שלות ותשובות

דהתירה' ואם לה היתה רחוקה יפה אם יש במחש
ענין הקדמה יותר מה' פס' בודים אסור להכלל
בכונתה " כ" נ"ט כ"ט כ"י הבשר כותן טעם בקדמה
והקדמה בודים ועדיין כולו היתר וכל זה לבשר
בחלב אבל באיסור הפ' כמה פעמים נ"ט כ"ט
הר"ה אסור וכל שייך שם נ"ט כ"ט דהתירה "
בידה שנתבשרה במים בקדמה חולבת מותר
לר"ה אותה שתוף התורנג' אפי' לכתחלה אבל אם
נתבשר בקדמה עם בשר ואפי' בקליפה אסור להכלל
בכונתה " כ' הרש"ה ז"ל דקליפה בבירוד מנוקפת
היא וכשהיא נתבשרה ומצתה בידה צבועה
מהותו צבוע ולכן אסרו חז"ל ביצת אפרוח והתירו
ביצת אסורה שזו פולטת ציד של אפרוח וזו אינה
פולטת לא ציד בעלמא עכ"ל " (פ' צ"ה)
במבשר ביצים הרבה בקליפתן לה יוציאם
מהמים שנתבשרו בהם עד שיצטננו או יתן עליהם

מים צוננים לצננים ותהי' יוצאם משום דחיישנן
 שמה ימצא בם מהן אפרוח ואם היה מוציא קורס
 שיצטננו שמה היתה נשארת אותה שיש בה
 אפרוחים עם האחרונות והיתה אוסרתן לפי שלמד
 היה נשאר פ' לבטלה (פ' ק"ז) דבר השנוי
 אוסר במינו בפ"ט ואפי' בכמה אפים אינו בטל ואם
 ז' דברים ולו הם אגוזי פרך ודמוני בדין וחביורת
 סתומות וחלבות תרדין וקלחי ברוב נדלערי
 יונית וכברות של בעל הבית וכן בעלי חיים
 חסודים הם והינם בטילים אבל שאר דברים
 אע"פ שרדכן לימנות הרי לא עולים כשיעודן
 בעלי חיים שנתערבו באחרות אנשחטו כטל
 חסיבותם ובטילים והוא שנשחטו בשוגג ודוקא
 ב"ה קטנים שאינם ראויים להתבצר לאחר שחטא
 ט' חנויות מוברות בעד שחוטות ואלו הנזכרות
 בעד גבילה לקח מא' מהן יודע מהינה מהן
 לקח ה"ז אסור שכל הקבוע במחצה על מחצה דמי
 אבל

שלום והשקט

אכל בשר הנמצא בשוק או ביד גוי מותר כיון
שדוב התנוות מוכרות בשר שחוט בכל דפריש
מכובת כריש זהו דין תורה "אכל חזל אמרו
חשוב בשר שנתעלם מן העץ אע"פ שכל הסוחט
וכל המוכרים ישר "דוב חנויות מוכרות בשר
שחטה ומיעוט מוכרות בשר גבילה לקח מזה
מזה ואם יודע מהיזה מזה לקח ונתערבה
במכרות ואינה גיכרת בטלה בדוב משום ספק
פסידה "כי אם טרפה שנמצאת בין דיוות בשדות
ואחר הכדך שהיה יודע בזה שרפה ובעגה
נתערבה אותה דיה טרפה בין הפסדות ולזה
היה כבשים עדכוכה הכבשים מותרים "

דיני בשר בחלב

בתורה לה תבשל גדי בחלב
אמו שלשה פעמים א' לחימום

כתב

בישול

בישול וט' לאיסוף תפילה וט' לאיסוף הנאה
 והוציא תפילה בלשון בישול לומר שמעו
 התורה לא דרך בישול אבל מדרבנן אסור
 ענין כל חלב שסעו אסור מן התורה מותר
 בהנאה "אסור לבשל בשר בחלב טעם מופני
 מדרגות העין והם גמל לתקן התבטיל בטכ²
 ואין צורך שיעור "אסור לבשל בחלב טעם
 או בשר טעם בחלב שגור ודוקא בשר בהמה
 אבל בעוף ודרבנן אין לחוש "חלב זכר לא מיקרי
 חלב כלל והם נמז לתקן קדשה של בשר אינו אסור
 אבל חלב המתה ומי חלב אסורים המעביל ככרן
 חלב עצמו ואפי' בבישול יש לאסור לבתחילה
 המבשל שליל בחלב חייב וכן האוכלו יאכל המבשל
 שליל או עור וגידים ועצמות ועיקרי קרנים
 ושלפים הרכים פסור וכן האוכלם פסור (מ' ע"ג)
 אבל בשר אפי' של חיה ועוף לא יאכל גבינה

שלוש ותשובה

אחריו עד שישיגה שש שעות ואם לא
 ישיגה עד שש שעות בין השינויים צריך להסיר
 ולעס לנינוק צריך להמתין " י"א דאין צריך להמתין
 שש שעות רק מיד אם קילק ופדך פרבת המזון
 מורג ע"י קנוח והדחה " אכל תבשיל של פשר
 מותר לאכול סודין תבשיל של גבינה ואגשלה
 ביניהם אינה לא דשוח " (פ"י ג"ע) הכלל אסור
 מדברי סופרים שאין פשר שנתבשל בחלב שחוטא
 אסור מן התורה לפי"א אם קדעו ומדך החלב שבו
 מותר לצלותו ולאכלו - ואם קדעו שחי וערב
 וטחו בכנתל עדי שכלה בשארה בו לחלוחית
 חלב מותר לבשלו עם הבשר " וכחל שלח
 קדעו בין של קטנה שלח הניקה בין של
 גדולה אסור לבשלו ואם עבר ובשרו
 בפני עצמו מותר לאכלו ואם בשלו עם
 בשר אחר משערין אותו בששים וכחל

מן המצוין כיצד כגון אם היה הכל עם
הכחל כמון ששים בבחל הכחל אסור
והשאר מותר ואם היה בפחות מששים
הכל אסור " צין כך ובין כך אם נכבד
לקדשה אחרת אסור אותה ומשעריך בה
בששים כפראטצה שהכחל עצמו שנתבטל
נעשה בחתיכה האסורה ואין משעריך פה
לא כמות שהוא בעת שנתבטל לה כמות
שהיה בעת שנכבד " מותר לחתוך כחל
דוחין בסכין שחתבו בו בשר וכלי שכן
כחל חי אין עליו שיהיה מלפני חלצה

(ק"ז ע') בשר וצביני: שנגעו

זה בזה מותרים לא שצריך להר-יח
מקום נגיעתן ומותר לצוד אותם במספחת
אחת ולבא ח"י סינן שממא יגעו זה בזה
בשר בחלב דוחין שנתעבדו יחד ואפי'

שלוח ותשובות

בשר דונן לתוך חלב דוח או חלב דונן
לתוך בשר דוח הכל אסור משום דתתמי
גבר " אבל חלב דוח שנפל על בשר
דונן או בשר דוח שנפל לתוך חלב
דונן קולף בבשר ושאר הבשר מותר
והחלב מותר בולו ואם נפלו זה לתוך זה
דוננים מדיח בבשר ומותר " הגה ואם
במקום שהבשר צריך קליפה אם לא
קלפיה ובשלו כך מותר בדיעבד
אין בשר בחלב נאסר על ידי מליחה
כיבוד לא באכילה אבל לא
בהגתה " (ס' ע"א)

קדירה שבישל בה בשר לא יבשל
בה חלב ואם בישל בה בתוך מערב
לעת אסור בנותן טעם וצריך לטעור
נגד כל הקדירה " אבל אם שיה מעט
לעת

לעת קודם שבישל בה הוי ליה נותן טעם
 לפגם ומותר התבשיל אבל הקדרה אסור
 לבשל בה לא בשר ולא חלב אבל
 שאר דברים מותר ודין כסוי קדרה
 כדין קדרה עצמה ויש מחמירים בכסוי
 לומר דאף על פי שאינו בן יומן דינו
 כאלו היה בן יומן ומכל מקום
 במקום שיש שום צד להתיר בלאו הכי
 או שהוא לצורך שבת או הפקר יש
 להתיר אם אין הכסוי בן יומן בשם קדרה
 עצמה ואם לקחו כסוי רותח מקדירה
 של בשר ונתנו אותו על קדירה של
 חלב אם שניהם חמים שניהם אסורים
 אם יש מאכל בקדרה של בשר וחלב
 ואם הכסוי ~~הוא~~ והקדרה חמה נמי שניהם
 אסורים

שלוש ותשובות

אמורים " אם התחיל להגיע תחת הכסוי
דתתתי גבר ואם הכסוי חס והקדירה
זוננת בכל שרי דק המתכל צריך קליפה
אם אפשר לקלפו ואם לאו בכל שרי
ואם לא היה מתכל בקדירה בכל שרי
דבוי כשתי קדרות שנגעו זה בזה
(פ"ג ע"ד) בעלן דבש במחבת
של בשר בת יומא ואריקאו חס בקדירה
של חלב בת יומא מותר מדום דהוי
גותן טעם בר כותן טעם דיתירה
המחב כן חולבת בקדירה של בשר
או איפכא מדערים בכל מה שנתחב
חמנו בקדירה " אם הבן בן יומא
דהיינו ששימדו בו בכלי דהשון תוך
מעת לעת ויש מי שאומר שיהא הכף
של

של מתכת מעשרים בכולן מעוס דחס
 מקצתן חס כולו " אם תחב הכן בקדרה
 שני פעמים ולת גודע בנתיים צריך שני
 פעמים ששים וי"ג דקגי בפעם אחת ששים
 וכן גוהגים " אם יש ששים לבטל הכף
 הקדירה והתבטיל מותרים אבל הכף אסור
 בין עם צטר בין עם חלב לפי שהיה
 בלוטה מבשר בחלב ותפילו צדיעבד
 אסרת " אם חזר ותחבו בין בצטר
 בין בחלב כל זמן שהוא בן יומא ואם אין
 ששים הכל אסור בהנאה אפילו הקדירה
 אך מעתה לתת לתוסה פירות או צונן כיון
 שאינו נהנה מגוף האיסור " אם אין
 הכף בן יומא הקדירה והתבטיל מותרים
 והכף אסור לכתחילה בין עם צטר בין עם
 חלב מכל מקום צדיעבד אינה אסרת

כיון

שלוש גתשבות

כיון שלם היתה בת ינמח (שם ע"ה)

שנתבשל או שנתבשל בקדח

דגים

של בער דחוצה יפה ששין

שום שומן דבוק בה מורב לאכלם בכורת

משום דהוי נותן טעם בר נותן טעם

דהתורה והם לא תבשל איתא דחוצה

יפה אם יש בממש שעל פי הקדירה

יותר מאמר בששים אסור לאכלם בכורת

ביצה שנתבשלה במים בקדירה חולבת

מותר לכת אותה בתוך התודנגולת אפי

לכתחילה אבל אם נתבשלה עם בשר

אפילו נתבשלה בקליפתה אסור לכתחילה

לאכלה בכורת " ויש מחמירים בצליה

ובשול לאסור נותן טעם בר נותן טעם

והמנהג לאסור ובדיעבד מותר בכך

עניין ודוק לאכל עם חלב והבשר עצמו

אכל

אבל ליתנן בכלי שלהם מותר לכתחילה וכן
 נהגו קערות של פטר שהודחו ביורה
 חלבה בחמץ שהיד סולדת בהן אפי' שניהם
 בני יומן מותר מעדוס והוא ליה נט' בד
 נט' דהתירא והוא שיחמד בדי לי שלא
 היה סדוס שומן דבוק בהן ואם היה שוכח
 דבוק בהן צריך שיבא במים שנים —
 כנגד במעדות שומן שעל פי הקערה ויש
 תוספים אפילו אין שומן דבוק בהן לאדם
 כן אחר מהן מן הכלים אינן ב"י מבלתי עת
 בלי ראשון ואז כל הכלים מותרים והמים
 נזהגין בהם איסור לכתחילה יראה לי
 שאם נהגו אחר במים חמין שביורה קודם
 שהניחו הקדירות בתוכה שאן על פי
 שהשומן דבוק בהן מותר ועל י—
 האמר הוא נותן טעם לבגד אין

מניחין

שלוש מאות ושלש

אגידה כל יום ביום כותב את כל שיעור
בו מלא את כל מורה להגיד את כל שיעור
בו חומץ ינה ודוקה אם הכלים מבזלים
הענין הכי אם עבר ונתנו ביחד מורה
ולא חששנו שמה נפל א המלה
מורה ליתן בתוך תיבה שיעור בשר את
שלש לב ויש מחמירין לסתחילה
מלה בסתיו בקעה של בשר מורה ליתן
מלה (ס' ע"ה) ענין
מלה שחתם בסבין של בשר בן יומיו
אשר שיעור מקונה אסור לאכלם בחלב ויש
שיעור מקום החתך כדי נטילה מקום
שהם בעצבי אצבע או שיטעמו ולא
יהא בו בשר שאז מורה בהדקה
ויש אומרים דבוא הדין ליתנו בן יומיו
ובוא מקום ומה לא נטל מהם כד
נטילה

נטילת מקום וגם לא טעמו וכי יסלם
 בחלב צריך ששים בגד מה שנגע בו
 מהסבין והוא הדין לחתוך בסבין שכל
 עכ"ס " הגה ואם חתכן דק דק צריך לשער
 ששים בגד כל הצונן " תבלין שנין כו
 במדונה של בשר בין יומו אסור להבלים
 בחלב ויש אומרים אפילו אינו בין יומיו
 חתך קטנאים בסבין של בשר מותר
 להכלס בחלב בגדיה לבד שיגדוד מקום
 החתך ואם חתך בו לפת אפילו גביה אין
 צריך לא הדחה בעלמא ולא עזי ליד
 אפילו (צונן) צונן שחתך אחר הלפת
 שדי בהדחה כמו הלפת לפי שטעם
 הלפת משונה ומבטל טעם הנפלש
 מהסבין " (ק"ל ד"ו) אין
 לשין עיסה בחלב שגם יבא להכלה עם

הבשר

שלוח ותשובה

הפסד ואם לש כל הנה אסור אפילו למכור
לכח ואם היה דבר מועט כדי אכילה
בבת אחת או ששינה צורת הנה שתהא
ניכרת שלה יאכל פה בשר מותר " **נת**
שאמרו עם הצלי ודגים שצלהן בתנור אחד
עם הבשר אסור לתכלס בחלב והני מילי
בתנור קטן אבל בתנור גדול המחזיק שנים
עשר עשרונים וסין פתוח מותר ואם הצלי
מכוסה וכן כשטויה שמוכסה הנקב שבו
מותר אפילו בתנור צר " (פ"ד ע"ג)

איסור שנתערב בהיתר מין בשמיני
מינו כגון חלב שנתערב

בבשר יטעמנו עכ"ס אם אומר ששני
בו טעם חלב או שאומר שיש בו טעם
לא שהוא כגוס מותר והוא שלה ש ידע
קומו להשביח וצריך לידע שלא יהיו סומכין
עליו

עליו. ואם אין שם עכ"ל לטעמו משערך
 בששים. וכן אם הוא חין במינו כיון דב
 לחיקם אטעמא משערין בששים והין קומצין
 על עכ"ל בזמן הזה ומשערך בששים
 אם בתערב. חין במינו ונדפך בענין שאין
 יכולין לטמור עליו לשערו אם גודע שהיה
 רובו היתר מותר. ואם לא גודע שיהיה
 היתר אסור. איסור שנתבשל בשם היתר
 אפילו מכירו והוא שלום וזרקן צריך ששים
 נגד כל האיסור מפני שאין אנו יודעים כמה
 יצא ממנו. לפיכך המבטל בקדירה
 איסור שהיא בת יומא או תחב כף של
 איסור בהיתר צריך ששים נגד כל
 הקדירה ובנגד כל מה שתחב בכף שאין
 אנו יודעין כמה בלעו בין שהם של עץ

שלוח ותשובות

הקדמה של מתכת און של חרס " (ש"ס)

הקדמה (שנתערב) שנתבטל בקדירה

והסירוהו מעם וגם לקדירה

אחרת צריך להזכר ולבטל בששים נגד

כולו וכן לעולם. אבל אם נפול לקדירה

הראשונה שני פעמים אין צריך ששים

רק פעם אחת כנגדו " כחצי זית של

איסור שנתערב בהיתר צריך ששים

חצאי זיתים היתר לבטלן "

ביצה שיש בה אפרוח או טיפת

דם שנתבטל עם אחרות

צריך ששים ואחת לבטל בליטה - כחל

מתבטל בתשעה וחמשים " יגה

כל האיסורים הנוהגים בזמן הזה כולם

מתבטלים בששים מלבד חמץ בפסח

ויין נקך כאשר נתבאר בהלכותיהם ובלבד
שהאיסור אינו נותן טעם בקדירה אבל אם
נותן טעם בצורה קדירה והוא חסור מצד
עצמו אפילו בלא לזה כטיב כל זמן שמדגישים
טעמו ולכן מלבד התבלין מדברים דעבדו
למעשה אם אסורים מחמת עצמן אינן
בטלים בששים...

קדירה

שש ב' תשעה וחמשים

זיתים היתר ונפלו בה

שני זיתים אחד של דם ואחד של חלב בכל

אחד מדטרף עם התשעה וחמשים שכל

היתר לבטל חבירו וכן תשעה ועשרים

זיתים של היתר שנפל בהם כזית חלב

ובקדירה אחרת היו שלשים של היתר ונפל

לתוכו כזית של דם ונתערבו בשוגג מותר

וכל

שאלת השם יתברך

כל שם השם יתברך שאל גבורה וחסד
ועזר וחסד וחסד וחסד

שאלה חסידית גדולה
אפלו
שאלה חסידית גדולה
שאלה חסידית גדולה

ותו שם בע

בשם השם יתברך

שאלה חסידית גדולה
שאלה חסידית גדולה
שאלה חסידית גדולה

שאלה חסידית גדולה
שאלה חסידית גדולה
שאלה חסידית גדולה

שאלה חסידית גדולה
שאלה חסידית גדולה
שאלה חסידית גדולה